

Ozdravljuje li Bog i danas?

Dr. Th. H. (iz Hilfe und Nahrung 1989)

Oh kako sam želio da imam sposobnost ozdraviti svog prijatelja! Bio je još tako mlad i donedavno potpuno zdrav! A sada je bio na samrti, usprkos najboljoj medicinskoj pomoći i molitvama mnogih kršćana. Bog je ranije kroz tog izvrsnog kršćanina meni i mnogim drugima pružao duhovnu pomoć. Kakve li tragedije! Sve je izgledalo tako besmisleno. Mnogo sam puta stajao pokraj postelje bolesnika koji su patili od povreda ili bolesti te sam poželio da mogu učiniti čudo i izliječiti ih. Neki mi ljudi kažu da bi moje želje po vjeri mogle postati stvarnost jer Bog želi dobro svoj svojoj djeci. Kažu da je ozdravljenje sastavni dio pomirenja s Bogom, te bi kršćanin, kad bi imao dovoljno vjere, opet mogao potpuno ozdraviti. Kad je u naš grad došao neki čovjek koji je tvrdio da ima dar ozdravljivanja, neki su ljudi nakon toga govorili da im je pomogao dok su drugi, naprotiv, bili razočarani. Jedan od mojih pacijenata rekao mi je da je bio oslobođen od raznih teškoća, ali nažalost nije mogao dobiti pomoć za ozbiljniju bolest zbog koje je dolazio k meni na liječenje. Ipak, smatra on, ljudi i danas bivaju jednako divno izliječeni kao i u doba našeg Gospodina i Njegovih apostola.

Kako su Gospodin Isus i apostoli ozdravljali ljude?

„Isus Krist jučer i danas isti je – i zauvijek“ (Hebr 13,8). S obzirom da je to tako i da živimo u istoj božanskoj rasporedbi kao i apostoli (u razdoblju Crkve), nije li logično pretpostaviti da Gospodin Isus i danas čini ono što je činio onda, i to na istom temelju i na isti način?

Da bismo odgovorili na to pitanje moramo biblijska ozdravljenja koja je provodio Gospodin i njegovi apostoli usporediti s onime što se danas smatra ozdravljenjem vjerom. Novi zavjet govori o više od sedamdeset ozdravljenja. Ozdravljenja imaju značajno mjesto u javnoj službi Gospodina Isusa i u djelovanju njegovih učenika. Kako su oni ozdravljivali? Promotrimo osam točaka po kojima se njihova ozdravljivanja razlikuju od današnjih.

1. Bolesti koje su izliječili Gospodin Isus i apostoli bile su u ono doba neizlječive a većim su dijelom i danas.

To su bili poremećaji više *organske* negoli *funkcionalne* prirode. Pacijent kojeg sam spomenuo imao je utisak da su se njegove funkcionalne teškoće poboljšale, dok je njegov organski problem i dalje ostao. Dr. William Nolen jasno razlikuje funkcionalna i organska oboljenja. Kod funkcionalnog oboljenja potpuno zdrav organ ne djeluje ispravno. Kod organskog oboljenja sâm organ je fizički uništen, oštećen ili oduzet. Prema Dr. Noleni u skupinu organskih oboljenja spadaju infekcije, srčane mane, žučni kamenci, oštećenja tkiva, lomovi kostiju, sve vrste raka, urođene mane i povrede. On zastupa mišljenje da su iscjelitelji nemoćni u pogledu takvih bolesti, dok su ih Gospodin Isus i apostoli ozdravljivali, uključujući i sljepoću.

2. Krist je ozdravljivao riječju ili dodirom. Ponekad ljudi koji su bili ozdravljeni nisu čak bili ni prisutni, kao u slučaju sina kraljevog službenika (Iv 4,46-54) i stotnikova sluga u Kapernaumu (Mt 8,5-13). Kod tih ozdravljenja nije bilo ničeg teatralnog. Također se nije zahtijevalo neko posebno okruženje.

3. Isus je ozdravljivao sve koji su došli k njemu (usp. Lk 4,40; 9,11). Za razliku od suvremenih iscjelitelja, Gospodin Isus nikad nije poslao natrag kući duge kolone razočaranih ljudi u invalidskim kolicima. U Bibliji ne nalazimo ni jednog jedinog čovjeka koji je došao Gospodinu Isusu da bude ozdravljen, a da ga je On otpustio bez ozdravljenja. Također se nije dogodilo da netko nije bio ozdravljen jer mu je nedostajalo vjere.

4. Gospodin Isus nije ozdravljivao samo vjernike nego i nevjernike. Vjera nije bila neophodan preduvjet za ozdravljenje (Mt 8,1.14; 9,32; 12,10), premda je Gospodin u nekim slučajevima ozdravljenje pripisao vjeri pojedinca (Mt 9,22; Mk 10,52; Lk 7,9). Isus je zacijelio uho Malhu kod kojeg nije moglo biti ni govora o vjeri (Lk 22,50.51), a Petar je ozdravio hromog prosjaka koji je više mislio na novac negoli na ozdravljenje (Dj 3,1-8). Gospodin Isus je izliječio opsjednutog čovjeka iz Gadare, iako se ovaj protivio (Mk

5,7.8). U nekim pak je slučajevima u Biblije bolesnik ozdravljen putem vjeri drugih (Mk 2,1-12; Mt 8,5-13). Nasuprot tome, današnji iscjelitelji svoje neuspjehe pripisuju nedostatku vjere kod onih koji žele biti ozdravljeni. No to je slab izgovor za iscjelitelje koji ne mogu ozdravljivati.

5. Gospodin Isus je ozdravljivao odmah i potpuno.

Time je očitovao svoju božansku moć. Nije mu bilo potrebno vrijeme za prirodne procese ozdravljivanja. Stotnikov sluga ozdravio je „u onaj isti sat“ (Mt 8,13). Žena s izljevom krvi „odmah“ je bila ozdravljena (Mk 5,29). Petrova punica smjesta je mogla ustati i služiti mu (Mt 8,14.15). Hromi čovjek u Djelima 3 bio je ozdravljen i smjesta je imao toliko snage u stopalima i gležnjevima da je mogao skočiti, hodati i poskakivati. Danas se ljudima govori da su ozdravljeni, ali im samo još nisu uklonjeni simptomi bolesti. To je besmislica. U Biblijskim izvještajima je drugačije.

6. Biblija nigdje ne izvješćuje o povratku bolesti.

No danas mnogi, koji tvrde da su ozdravljeni od neke organske bolesti, nakon kratkog vremena opet obole od te iste bolesti. To se događa tako često da je među liječnicima već postalo predmetom izrugivanja. Jedna poznata iscjeliteljica navodno je ozdravila mnoge oboljele od raka. A ipak svaki od tih pacijenata, koji su medicinski jednoznačno oboljeli od raka i koje je ona „izliječila“, kasnije je umro upravo od tog raka.

7. Gospodin Isus i apostoli oživljavali su mrtvace.

Premda se i u naše doba priča da su neki oživjeli mrtvace, ipak još ni jedan jedini slučaj nije vjerodostojno dokazan.

8. Gospodin Isus nije želio da se Njegova čudesa proćuju (usp. Lk 8,56; Mt 9,30; 12,16; Mk 7,36; 8,26).

Nasuprot tome, kakva samo teatralnost i publicitet prate današnje „skupove iscjeljivanja“! Gospodin Isus je došao umrijeti za nas, došao je tražiti i spasiti ono što se izgubilo. Premda su čuda doprinijela potvrđivanju Njegovog poslanja, ona nisu bila svrha Njegovog dolaska. Došao je kao čovjek, da proslavi Boga i pribavi spasenje naših duša. Nije želio da njegova čudesa odvrte pozornost od toga.

Zbog čega je Gospodin Isus ozdravljivao ljude?

Zbog čega postoje tolike razlike između čudesnih ozdravljanja Gospodina Isusa i apostolâ i „čudesnih ozdravljenja“ o kojima se danas tako mnogo govori? Ako razumijemo svrhu nadnaravnih znakova, dobit ćemo jasan odgovor. Iako je Gospodin pri ozdravljanju bolesnih prikazivao svoju dobrotu i veliko suosjećanje, ipak je prava svrha Njegovih čudesa bila da pokaže da je On istinski Mesija. Njegova čudesa dokazuju Njegovu božansku moć. Nakon Njegovog uskrsnuća Bog je opet upotrijebio čudesa da potvrdi poruku apostolâ, kao što piše u Hebrejima 2,4: „i suposvjedočio Bog znamenjima i čudesima, raznovrsnim silnim djelima i darivanjem Duha Svetoga po svojoj volji.“ Kad Pavao u 2. Korinćanima 12 govori o čudesima koja je on sâm činio, naziva ih „znakovima apostolstva“ (stih 12). Danas imamo potpuno Božje otkrivenje. Kroz nadahnutu Božju riječ možemo znati da je sve što se odnosi na Gospodina Isusa istinito. Kroz Pisma možemo vjerovati u Njega (Iv 20,31). Nije nam potrebno nikakvo dodatno potvrđivanje Božje poruke.

Najvažnije ozdravljenje

Bog može i danas ozdravljivati ljude nadnaravnim putem i On to može tu i tamo učiniti kao odgovor na molitvu, ali to više nije pravilo. On često ne ozdravljuje čak ni one za koje mi mislimo da to najviše zaslužuju. Mnogi ozbiljni kršćani rado bi bili ozdravljeni a Bog ih ne ozdravlja.

No drugačije je sa ozdravljenjem naše duše. *Svatko* tko dođe Kristu s pokajničkim srcem bit će spašen i njegova će duša biti ozdravljena od smrtonosne bolesti grijeha (Ps 41,4; 1.Pt 2,24). To je poruka koju Bog danas ima za svijet i koju nalazimo u poslanicama Novog zavjeta.

Zanimljivo je da Poslanice nigdje ne spominju čudesa Gospodina Isusa. Nakon Kristovog uskrsnuća zapravo nigdje – osim kod Tabite (Dj 9) – ne nalazimo da je neki vjernik bio čudesno ozdravljen od svoje bolesti, iako je zapisano najmanje šest puta da su vjernici bili bolesni. Premda je Pavao silno upotrebljavao dar ozdravljanja kako bi potvrdio svoju

poruku o Kristovom uskrsnuću, morao je svog prijatelja Trofima ostaviti u Miletu - jer je bio bolestan (2. Tim 4,20). Bog i danas stavlja naglasak na spasenje duša i dovršeno Sveto pismo čini isto to. Na izbavljenje svoga tijela moramo čekati do uznesenja (Rim 8,23). Do tada je potrebno da jedni druge hrabrimo u vjeri podsjećajući se „da nam je kroz mnoge nevolje ući u kraljevstvo Božje“ (Dj 14,22). Očekujemo dan u koji će Bog otrti svaku suzu s naših očiju. „...i smrti više neće biti, ni tuge, ni jauka, ni boli više neće biti – jer prijašnje je prošlo“ (Otk 21,4,5). Tada, i tek tada, sve će biti dobro. Neka je slavljen Bog za tako veliko spasenje!